

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 7. 2024, sp. zn. 14 To 89/2024, ECLI:CZ:VSPH:2024:14.TO.89.2024.1

Číslo: 55/2025

Právní věta:

Soud České republiky, který podle § 310 odst. 1 a § 130 odst. 2 z. m. j. s. rozhoduje o započítání doby zbavení osobní svobody obviněného na území jiného státu Evropské unie do nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého uznaným cizozemským rozhodnutím, je povinen vycházet ze zápočtu doby omezení osobní svobody (např. doby vazby nebo domácího vězení) do uvedeného trestu učiněného soudem tohoto státu.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 23.07.2024

Spisová značka: 14 To 89/2024

Číslo rozhodnutí: 55

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Právní styk s cizinou

Předpisy: § 130 odst. 2 z. m. j. s.
§ 310 odst. 1 z. m. j. s.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze zamítl stížnost odsouzeného A. H. proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 7. 2024, sp. zn. 1 T 1/2024.

Odůvodnění:

1. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 7. 2024, č. j. 1 T 1/2024-87, bylo rozhodnuto, že podle § 310 odst. 1 a § 130 odst. 2 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, se odsouzenému jménem A. H. do nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání šesti let a šesti měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Fővárosi Törvényszék (Soudu hlavního města) v Budapešti ze dne 7. 10. 2021, sp. zn. 31.B.274/2020/149, ve spojení s rozsudkem Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság (Soudu hlavního města, Odvolacího soudu) v Budapešti ze dne 10. 2. 2022, sp. zn. 4.Bf.334/2021/65, jenž nabyl právní moci dne 10. 2. 2022 a byl v České republice uznán rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 3. 2024, č. j. 1 T 1/2024-24, započítává doba zbavení osobní svobody na území Maďarské republiky v celkové délce jednoho roku, osmi měsíců a dvaceti tří

dnů, tedy celkem 628 dnů.

2. Při určení doby, která se odsouzenému započítává do zmíněného trestu odnětí svobody, postupoval krajský soud podle osvědčení týkajícího se odsouzeného H. ze dne 6. 9. 2022, v němž se uvádí, že úplná délka zbavení osobní svobody ke dni 6. 9. 2022 činí 1 rok, 8 měsíců a 23 dní (celkem 628 dní). Tomu koresponduje i sdělení Ministerstva spravedlnosti Maďarské republiky, že po datu 10. 2. 2022 nebyl odsouzený A. H. podroben žádnému omezení osobní svobody.

3. Proti uvedenému usnesení podal v zákonem stanovené době odsouzený stížnost, v níž poukázal na to, že byl omezen na svobodě různými formami od 29. 10. 2018, kdy byl zadržen a vzat do vazby a omezen na osobní svobodě, až do doby 10. 2. 2022, kdy rozhodl odvolací soud kolem 12 hodiny a rozsudek nabyl právní moci a kolem 16 hodiny, kdy mu byl policií sejmuto hlídací náramek.

4. Zásadní problém v usnesení je podle odsouzeného ten, že Krajský soud v Plzni se domnívá stejně jako v přípisu z Maďarska, že od 29. 10. 2018 do 10. 2. 2022 uběhlo přesně 1 rok 8 měsíců a 23 dnů, kdežto odsouzený se domnívá, že uběhly 3 roky, 3 měsíce, 1 týden a 6 dní nejméně. Z usnesení Krajského soudu není zřejmé, jestli započítává všechny dny nebo jen některé, ale pokud by nezapočítával všechny, pak by měl soud odůvodnit, které dny započítává, které ne a proč.

5. S rozhodnutím o zápočtu vazby odsouzený nesouhlasí, nesouhlasí s odůvodněním a zároveň nesouhlasí s tím, že krajský soud ignoruje maďarské rozsudky, ve kterých jsou uvedeny všechny dny, ve kterých byl odsouzený omezen na osobní svobodě, a tyto dny jsou přesně vymezeny, zda šlo o vazbu či domácí vězení s různým rozsahem omezení.

6. Krajský soud místo toho, aby vycházel z rozsudků maďarských soudů, vychází z osvědčení z 6. 9. 2022, které je učiněno na základě výkladu maďarských zákonů, podle kterých se nezapočítává některá vazba ani některé domácí vězení. Odsouzený byl zbaven osobní svobody mnohem déle, a to od 29. 10. 2018 do 10. 2. 2022 a zároveň se jednalo o kombinaci vazby a omezení volného pohybu domácího vězení. Omezení volného pohybu bylo v kombinaci omezení pobytu v bytě, v přilehlé čtvrti, v městské čtvrti nebo více čtvrtí nebo v oblasti Budapešti, což bylo zabezpečováno elektronickým náramkem připnutým ke kotníku nohy.

7. V maďarských pravomocných rozsudcích je uvedeno, že odsouzený byl omezený na svobodě a zbavení osobní svobody bylo:

- 29. 10. 2018 do 31. 12. 2019 (vazba),
- od 1. 1. 2020 do 8. 1. 2020 (domácí vězení),
- od 9. 1. 2020 do 6. 2. 2020 (vazba),
- od 7. 2. 2020 do 12. 2. 2020 (domácí vězení),
- od 13. 2. 2020 do 11. 3. 2020 (vazba),
- od 12. 3. 2020 do 10. 2. 2022 (domácí vězení).

8. Rozdíl, který vznikl mezi dobou uvedenou v usnesení, proti kterému odsouzený brojí, a mezi skutečnou dobou, na kterou byl odsouzený A. H. zbaven osobní svobody, vznikl tím, že Krajský soud v Plzni převzal výpočet od maďarských soudů, který byl učiněn podle maďarských zákonů, nikoliv podle českých zákonů, které jsou v této věci diametrálně odlišné (§ 61 tr. zákoníku).

9. V maďarském rozsudku ze dne 7. 10. 2021, sp. zn. 31.B.274/2020/149, je hned v prvním odstavci

po identifikaci odsouzeného toto: „v zajišťovací vazbě od 29. 10. 2018 do 31. 10. 2018, ve vazbě do 31. 12. 2019, pod trestním dohledem na konkrétní adrese od 1. 1. 2020 do 8. 1. 2020, ve vazbě od 9. 1. 2020 do 6. 2. 2020, pod trestním dohledem na konkrétní adrese od 7. 2. 2020 do 12. 2. 2020, ve vazbě od 13. 2. 2020 do 11. 3. 2020, pod trestním dohledem na konkrétní adrese do 17. 9. 2020.”

10. Poslední část věty zní: „od té doby pod trestním dohledem na správním území Budapešti“, což znamená, že od 17. 9. 2020 až do pravomocného odsouzení odvolacího rozsudku byl odsouzený v domácím vězení, které bylo v tuto dobu omezeno na území Budapešti. Odsouzený po celou tuto dobu byl pod dohledem policie nadále v bytě, který mu byl určen, případně, který nahlásil, a stále měl elektronický náramek na kotníku u nohy. Elektronický náramek byl odsouzenému sundán 10. 2. 2022 po vyhlášení odvolacího rozsudku a po jeho nabytí právní moci a tím mu skončilo omezení jeho osobní svobody a jeho domácí vězení.

11. Ve spojení s rozsudkem odvolacího soudu ze dne 10. 2. 2022, sp. zn. 4. BF. 334/2021/65, který nabyl právní moci téhož dne, je uvedeno na první straně předposledního odstavce toto: „do doby uloženého trestu odnětí svobody se všem 3 obžalovaným započítává doba v trestním dohledu ode dne vyhlášení rozsudku soudu prvního stupně do současnosti.“ (7. 10. 2021-10. 2. 2022). Podle toho, co je uvedeno v rozsudcích maďarských soudů, tak odsouzený A. H. vykonal nejméně 3 roky 3 měsíce 1 týden a 6 dní.

12. Odsouzený proto požádal odvolací soud, aby zrušil napadené usnesení a vrátil věc zpět Krajskému soudu v Plzni k vydání nového usnesení, a s ohledem na to, že nejsou respektovány pokyny Vrchního soudu v Praze, jej zároveň požádal o změnu senátu v této věci.

13. Vrchní soud v Praze na podkladě shora uvedené stížnosti přezkoumal výrok napadeného usnesení, včetně řízení, které jeho vyhlášení předcházelo, a neshledal stížnost důvodnou.

14. Pro úplnost se uvádí, že v dané věci již Vrchní soud v Praze rozhodoval a usnesením ze dne 9. 5. 2024, sp. zn. 14 To 57/2024, podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. zrušil usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 4. 2024, č. j. 1 T 1/2024-31, a věc vrátil krajskému soudu k novému projednání a rozhodnutí s odůvodněním, že bude třeba, aby si soud připojil spis, ve kterém se rozhodovalo o uznání zmíněných rozsudků, a případně pochybnosti o délce doby, která má být započtena, si odstranil vyžádáním dodatkových informací od příslušného maďarského orgánu.

15. Jak již v předchozím usnesení vrchní soud konstatoval, pro posouzení stížnosti v dané věci nebylo podstatné to, že ve věci rozhodoval asistent předsedy senátu, ten je k tomu oprávněn podle § 36a odst. 5 zák. č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, a podle § 12 zák. č. 121/2008 Sb., o vyšších soudních úřednících a vyšších úřednících státního zastupitelství a o změně souvisejících zákonů.

16. Jako správný shledal vrchní soud výrok napadeného usnesení též po jeho věcném přezkoumání. Pro posouzení doby, kterou je třeba do trestu odnětí svobody započítat, měl krajský soud k dispozici jak osvědčení vydané podle rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 27. 11. 2008, o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii, tak i již shora uvedené sdělení Ministerstva spravedlnosti Maďarské republiky z 5. 6. 2024 a spis Krajského soudu v Plzni sp. zn. 1 Nt 3701/2023, ve kterém se rozhodovalo o uznání shora uvedených rozsudků maďarských soudů.

17. Krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení správně uvedl, že odsouzenému se do uloženého trestu započítává doba uvedená ve shora citovaném osvědčení s tím, že z vyjádření maďarského Ministerstva spravedlnosti vyplývá mechanismus přepočtu jednotlivých způsobů

omezení ve formě „domácího vězení“ na nepodmíněný trest odnětí svobody, a krajský soud se necítí oprávněn tento přepočet jakkoliv přezkoumávat nebo zpochybňovat. Blíže se k tomu dále nevyjádřil a to je patrně příčinou, proč jeho usnesení bylo ze strany odsouzeného napadeno stížností.

18. Podle § 130 odst. 2 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, soud rozhodne o započítání části trestu uloženého uznaným cizozemským rozhodnutím, která byla vykonána v cizím státu, do trestu, který má být vykonán na území České republiky. Do nepodmíněného trestu odnětí svobody se započte též doba strávená v uznávací vazbě, ve vazbě pro týž skutek v cizím státu a doba převozu k výkonu trestu do České republiky. K tomu je třeba dodat, že v návaznosti na přijetí zákona č. 104/2013 Sb., došlo zákonem č. 105/2013 Sb. k novelizaci trestního zákoníku, spočívající kromě jiného v tom, že § 92 tohoto zákona byl doplněn o nový odstavec 4 upravující zápočet předběžné, předávací a vydávací vazby do trestu odnětí svobody v téže věci podle zákona č. 104/2013 Sb. Není důvodu nezapočítávat do trestu odnětí svobody i opatření nahrazující vazbu, pokud to zákon ve vnitrostátně vedeném trestním řízení připouští. Podobně postupovaly i maďarské justiční orgány, které do doby trestu odnětí svobody v dané věci započítaly i tzv. trestní dohled, tedy institut podobný povinnosti zdržovat se ve svém obydlí nebo jeho části v rámci dohledu probačního úředníka podle českého práva, byť v daleko rozvolněnější podobě. Podstatné jsou v této souvislosti výroky uvedené jak v rozsudku Soudu hlavního města v Budapešti ze dne 7. 10. 2021, sp. zn. 31.B.274/2020/149, tak v rozsudku Soudu hlavního města, Odvolacího soudu v Budapešti ze dne 10. 2. 2022, sp. zn. 4.Bf.334/2021/65, na které ve své stížnosti odkazuje i odsouzený, o zápočtu doby trestního dohledu do uložených trestů. Poněkud nejasně formulované výroky vysvětluje odpověď maďarského Ministerstva spravedlnosti z 5. 6. 2024, podle kterého „se do uloženého trestu odnětí svobody A. H. započítává doba, kterou obžalovaný strávil ve vazbě a pod trestním dohledem vykonávaným v určeném objektu, resp. zařízení, a to tak, že pět dní strávených pod trestním dohledem se rovná jednomu dni odnětí svobody, zatímco jeden den vazby (zadržovací a vyšetřovací) se rovná jednomu dni odnětí svobody.“.

19. Pokud vyjdeme z konkretizace dob, kdy v dané věci byl odsouzený v Maďarsku ve vazbě a ve výkonu trestního dohledu, pak je zřejmé, že vazba trvala celkem 1 rok, 119 dní a trestnímu dohledu se odsouzený podroboval 1 rok a 336 dní. Krácením posledně uvedené doby pěti a připočtení doby trvání vazby se dospěje k 1 roku a 262 dnům, k 1 roku, 8 měsícům a 23 dnům. Z toho vyplývá, že odsouzený počet dnů, kdy se podroboval vazbě nebo trestnímu dohledu, určil ve své stížnosti správně, pouze zapomněl na to, že dny výkonu trestního dohledu se započítávají podle rozhodnutí maďarských soudů pouze jednou pětinou.

20. Jak již v odůvodnění napadeného usnesení uvedl krajský soud, nepřisluší mu přezkoumávat nebo zpochybňovat zápočet trestního dohledu, jak jej určily maďarské soudy. Zmíněný výpočet provedl vrchní soud jen z toho důvodu, aby objasnil odsouzenému, že zápočet byl proveden správně. Skutečnost, že klíč zápočtu určuje soud samostatným výrokem v odsuzujícím výroku, vychází z maďarské legislativy a soudům v České republice nepřisluší určovat na zmíněný přepočet jiné pravidlo, tím spíše, že institut trestního dohledu v dané věci byl výrazně mírnější, než by bylo vyslovení povinnosti zdržovat se pod dohledem probačního úředníka ve stanoveném období v určeném obydlí nebo jeho části podle českého trestního řádu. Princip zápočtu, který v dané věci stanovily maďarské soudy, by pro odsouzeného neměl být ničím překvapivým, neboť tento princip byl stanoven již v odsuzujících rozsudcích soudů obou stupňů.

21. S ohledem na shora uvedené skutečnosti neshledal Vrchní soud v Praze po přezkumu výroku napadeného usnesení a jeho odůvodnění žádné pochybení. Usnesení vychází ze stavu zjištěného z citovaných důkazů a předcházelo mu řízení, které bylo vedeno v souladu se zákonem. Argumentace vyžádaného, uplatněná v jeho stížnosti, vycházela z evidentního přehlédnutí způsobu zápočtu trestního dohledu do trestu odnětí svobody, jak jej opakovaně uvedly v odsuzujících rozsudcích maďarské soudy v rámci své pravomoci. Z těchto důvodů proto Vrchní soud v Praze rozhodl, že

stížnost vyžádaného se jako nedůvodná zamítá.